

Jehličky, injekce či infuze pacienti milují

PhDr. Pavel Taněv
Edukařfarm, Praha

Jednoduché invazivní metody představují v očích pacientů opravdovou péči, říká MUDr. Ladislav Fildán, předseda České lékařské akupunkturistické společnosti ČLS JEP. Praxe dr. Fildána je zkušenostmi doslova prošípaná a během desítek let se proměnila v aplikované poznání, že chronické obtíže nelze účinně řešit bez působení na pacientovu psychiku a bez využívání bezpečných prostředků na přírodní bázi.

Jak jste se, pane doktore, k akupunktuře dostal?

Když jsem se v roce 1986 začal zabývat myšlenkou založit ambulanci léčby bolesti při oddělení ARO nemocnice v Ivančicích a zvažoval, jaké metody pro pacienty s bolestí budu používat, akupunktura mne napadla jako jedna z prvních. Jsem anesteziolog se dvěma atestacemi, a jestliže anesteziologie a resuscitace krom jiného zahrnuje léčbu chronické a nesnesitelné bolesti, je samozřejmé, že pro její řešení není možné používat výhradně farmakologické postupy.

Stalo se někdy, že by vám kvůli akupunktuře házel někdo klacky pod nohy?

Akupunktura má u nás tradici přesahující půl století a v roce 2014 jsme slavili 45. výročí založení naší odborné společnosti. Dosáhli jsme toho, že akupunktura je ostatními obory akceptována, takže v každé nemocnici se jí v rámci algeziologické ambulance nebo centra léčby bolesti, také na rehabilitacích, neurologiích apod. někdo věnuje. Problém jsme měli s ČLS JEP pouze ohledně uznání elektroakupunktury podle dr. Volla (EAV), kde jsme se neshodli. Její možnosti a hranice však dále studujeme a využíváme ji k měření parametrů fyziologie kůže.

Provozujete ordinaci biologické a celostní medicíny. Co v ní za pomoci „jehliček“ nejčastěji řešíte?

Nejčastěji jsou to bolestivé stavy, především kloubů a páteře. Následují bolesti hlavy, dále zánětlivé stavy všech sliznic, nejčastěji v oblasti oblasti ORL, alergie, hormonální dysbalance, psychosomatické stavy... Samozřejmě u komplikovanějších stavů vždy předchází nebo brzy následuje vyšetření

průslušným odborníkem. U zánětlivých stavů, ale nejen u nich, si vyšetření doplním o EAV a přístrojem Salvia, kterými zjišťuji také nutnost a možnosti detoxikace tkání a orgánů, zlepšení imunity, harmonizaci hormonálního stavu, psychiky atd. Tato vyšetření upřesní diagnózu a také pomocí nich určím vhodné přípravy – homeopatické, informační, bylinné, dietní opatření. Pak je to terapie šitá na míru každému jednotlivému pacientovi. Akupunktura je vůbec výborná na řešení akutních i chronických zánětlivých stavů všech sliznic, což není příliš známo mezi kolegy ostatních oborů, ti většinou akupunkturu dávají do souvislosti jen s onemocněními pohybového systému.

Akupunktura dokáže řešit alergické obtíže?

Ne vždycky, podstatně však utlumuje příznaky, a tím pádem pak není nutná medikace v obvyklých dávkách nebo dokonce není nutná vůbec. Naprostá většina dětí ke mně přichází už zaléčená alergologem a berou antihistaminika, jejichž užívání je časově limitované, což je přesně parketa pro nekonvenční medicínu. Aby se příznaky zlepšily, aby děti nereagovaly na alergické podněty tak silně, aby díky tomu žily s minimální nebo dokonce žádnou léčbou a udržovaly se v dobrém stavu, uchyluji se u nich k přírodní medicíně. Protože nepochívání jehliček je přece jen trochu bolestivé, a hlavně menší děti by mohlo stresovat, využívám u nich také homeopatii, přípravy fyziologické regulační medicíny (GUNA) či fytoterapii.

Soukromou ordinaci provozuje dr. Fildán od roku 1992

Manželé Fildánovi úzce spolupracují, jejich ordinace jsou odděleny pouze schodištěm.

Když přejdeme k muskuloskeletálním obtížím, opět přece platí, že akupunktura sama o sobě jejich příčiny neřeší, vezměme například tak obvyklou diagnózu, jako jsou bolesti v oblasti zad, jež zmiňují proto, že já sám jsem se jich bezprostředně také zbavil akupunkturou, avšak musím cvičit, už třicet let...

Pokud jde o dolní záda, což je váš případ a jejichž bolest je způsobována nejčastěji námahou, zvedáním břemen či prochlazením, u akutních obtíží s intenzivní bolestí nepoužívám ihned akupunkturu v plném sortimentu. Akupunktura by totiž mohla někdy omezit až zrušit vliv ochranných blokády vznikajících při silných bolestech v dolních zádech, často doprovázených kořenovým drážděním. Ochranné blokády jsou v první fázi potíží účelné, brání např. zhoršení výhřezu ploténky, což by se pak muselo řešit v nejhorším až neurochirurgickou intervencí. Proto klidně terapii zahájím několika infúzemi analgetik, aby se pacient protibolestivě a protizánětlivě zklidnil, což doplním akupunkturou do ušního boltce – aurikuloterapií. Infúze obvykle podávám do počtu pět, více ne, k nim často s oblibou přidám vitamin B12, který má vliv na nervosvalový systém a má i slušný protibolestivý, byť pomalý efekt. Jakmile u pacienta ustanou nejhorší obtíže, přecházím čím dál více od klasické léčby k akupunktúře, která pokračuje v průměru do deseti sezení, což zabere od měsíce a půl do dvou měsíců. Pak obvykle už nic dalšího s pacientem nedělám, ale vždy mu řeknu, že alfou a omegou je u dolních zad cvičení. Musí si tudíž zajít na rehabilitační ambulanci, kde ho naučí, jak se má cvičit, a zkontrolují, zda cvičí správně. Nejde o nic dramatického, stačí deset patnáct minut denně, ale správně, alespoň však čtyřikrát pětikrát týdně, což má obrovský efekt, kdy bolesti v zádech zmizí nebo se nevracejí tak často.

A horní záda?

Co se týče horní části páteře a krční páteře, mám dlouholetou zkušenost, že obtíže v této oblasti v drtivé většině souvisejí se stresem. Nejsou výsledkem námahy nebo sezení u počítače, ale takového sezení u počítače, kdy má pacient nervy ze své práce, je pod tlakem a objevují u něj bolesti hlavy. Cervikokraniální syndrom je klasickou ukázkou, byť by mohl mít příčinu i v úrazu, otřesu páteře, v nějakém přetížení při manuální práci či sportu. Avšak pro většinu pacientů platí, že za obtížemi horní části páteře je třeba hledat psychosomatické souvislosti. U lidí, kteří mají potíže delší dobu, není třeba dělat akupunkturu tak často, stačí ze začátku, aby

se léčba nějak nastartovala – první dva týdny dvakrát týdně, pak jednou zhruba do deseti sezení a pak chodí jednou měsíčně nebo jednou za dva měsíce na udržovací akupunkturu; ti, co chtějí a u nichž měla akupunktura efekt, třeba rok nebo dva. Většina těchto lidí, kteří ovšem také cvičí, má potom kvalitnější život, bez obtíží, kdy nemají bolesti, a nemusejí tudíž na ně brát léky. V poslední době, asi tři roky, používám u veškerých problémů se zády také terapii kolagenovými injekcemi. Byť si u nich nedělám žádnou statistiku, pozoruji velmi dobré výsledky. Pacienti referují, že injekce posunují efekt akupunktury o deset dvacet procent výš. Jde o další metodu, která k akupunktúře u potíží pohybového aparátu přibyla a vylepšila výsledky terapie.

Popíšete mi celý kontext vašeho využívání kolagenových MD injekcí?

Akupunkturu už od počátku dělám tak, že kombinuji jak aurikuloterapii, tak tělesnou akupunkturu a velice často používám při bolestivých stavech ještě elektrostimulaci akupunkturních jehel a baňky. Pacient tedy dostane kombinaci uvedených metod a na závěr, když sezení končí, aplikuji mu MD injekce do té které oblasti, podle toho, kterou tkáň chci ovlivnit, takže využívám všech třináct druhů injekcí. Aplikace je poměrně jednoduchá, píchám intradermálně nebo těsně subkutánně a periartikulárně. Intraartikulárně ne, protože nejsem ortoped. Nyní zde mám pacienty s temporomandibulárním kloubem, tak je opíchávám v jeho okolí. S oblibou také dávám kolagenové injekce přímo do zápěstí u syndromu karpálního tunelu. Vždycky využívám akupunkturních bodů, neboť v každé oblasti se vždycky nějaký nachází, a jinak mezi ně. Injekce posilují vazivo jak mechanicky, tak funkčně. Kolagen je základní stavební součást vaziva, kostí, svalů, podkoží, cév atd., takže když u pacienta posílím tyto složky, přináším mu s ohledem na budoucnost jeho problémů velký prospěch. Injekce způsobí, že v poškozených tkáních, kde je kolagenová struktura narušená, se začne tvořit nový kolagen a ten – samozřejmě v určitém množství – dokáže tkáň zase revitalizovat. Akupunktura dá tělu impuls, ať si se sebou něco dělá, novotvorbu kolagenu však nespustí, nanejvýš velmi omezeně. To je, co se týče MD injekcí, všechno, je to léčba jednoduchá a dá se říci i pro pacienta příjemná, byť aplikace občas malinko zabolí, což se na rozdíl od jiných bolestí rozhodně dá vydržet.

Stane se, že terapie nepřinesla efekt, jaký jste očekával?

Pokud nepomáhá, je za tím vždycky něco schováno, buď strukturální, nebo větší psychosomatický problém. Efekt kolagenu i akupunktury bývá skvělý u funkčních obtíží, u strukturálních je to složitější, tam akupunktura funguje pouze omezeně, kolagen také, a jakmile se přidá psychika, musím zapátrat, v čem je vlastně problém, neboť je zjevné, že není v pohybovém aparátu, ale v psychice nebo někde jinde. V diferenciální diagnostice si také vypomáhám měřením pomocí EAV a přístrojem pro detoxikační medicínu. Pak se pacientovy obtíže musí řešit jinak. Problémy pohybového aparátu mohou způsobovat i různé infekce, např. chronická borelióza, chlamydiové infekce, virové infekty, plísň. Tam bychom jen s akupunkturou nevystačili. A zejména u chronických potíží je vždy důležité zjistit, v jakém psychickém stavu pacient je, protože to je pak zásadní pro dotažení jeho léčby ke zdárnému výsledku.

Sport má své místo nejen v doporučeních, jež dr. Fildán dává svým pacientům, ale i v jeho životě.

Bývá to obtížné?

Při prvním pohovoru ano, ale při druhém a dalším, kdy už pacient pojme nějakou důvěru, to tak obtížné není. Dá se říci, že existují dva základní stavy: neuróza a deprese. Neuróza je úzkost či strach, což je vyjádření stresu a obav, z čehož povstává spousta obtíží i v pohybovém aparátu. Typické je např. stažení svalů mezi lopatkami na krční páteři a z něj vznikající cervikokraniální syndrom; další jsou bolesti mezi lopatkami, které se promítají dopředu, do hrudníku a dochází k mírným blokádam žeber. S těmito obtížemi posílám pacienty ke kardiologovi, protože i mladý člověk, dokonce mladá žena, může mít infarkt. Nedá se tedy rovnou říci: ano, máte to od psychiky a bude to v pořádku. Je na lékaři, aby poznal, kdy je interní kardiologické vyšetření kvůli bolestem na hrudníku nutné, avšak většina těchto potíží je opravdu psychosomatických.

A deprese?

Deprese se na počátku dlouho projevuje jako únava. Vždycky říkám, že první schod deprese, ten nejdelší, může být únava, která v depresi, tedy ve ztrátu chuti do všeho, že pacient vidí všechno černě, někdy až tak černě, že ztrácí smysl života, a někdy jej ztrácí tak, že už tady nechce být, nemusí vyústit. Biochemicky u depresí chybí člověku serotonin nebo se špatně vstřebává či blokuje. Úzkostné a depresivní stavy se mohou prolínat a ústít ve smíšené úzkostné a depresivní stavy. Ty se objevují u všech lidí, kteří mají zejména chronický zdravotní problém, a čím závažnější onen problém je, tím jsou deprese a úzkosti větší. Nelze tedy jen dát ibuprofen a nazdar, je třeba uplatnit i další postupy.

Jaké?

S mojí manželkou, která působí jako terapeutka, s úspěchem používáme Bachovu květovou terapii. Ta je na psychické potíže vynikající, je dobře říditelná i dobře nastavitelná a celkově terapie vypadá tak, že probíhá akupunktura plus psychická podpora skrze Bachovu květovou terapii nebo homeopatii či fytoterapii. Manželka má více než 20letou praxi v aplikaci Bachových esencí u stovek klientů, využívá však celou škálu různých systémů esencí, nejen Bachových; při tom je mimořádně důležitý pohovor s pacientem, snaha ozřejmit kořeny jeho strachu, úzkosti, depresí, sociální pozadí, úroveň mezilidských vztahů. Jeví se mi ideální spojení našich praxí, já se přednostně zabývám somatikou a po zlepšení stavu nebo naopak při nezlepšení potíží předám pacienta manželce, která pak dotahuje jeho doprovodné neurózy a deprese, což pak zpětně působí na upevnění jeho fyzického zdraví. Práce s psychikou ovšem trvá dlouho, obvykle rok i více let. Jsou také určité fytotherapeutické komplexy, které mají větší vliv na nervovou soustavu; jde o běžné byliny, z našich je to například třezalka a meduňka, v cizině je bylin, které mají psychologický dopad, k dispozici spousta, například adaptogeny jako ženšen atd. Já se obracím už dlouhá léta na firmy vyrábějící směsi, které se mi osvědčily, a používám je pořád. Jistě by občas byla na místě psychoterapie, ta však dost často sklouzne k tomu, že pacient pouze vykládá své pocity a nic moc se s ním neděje, kdežto při terapii Bachovými esencemi, homeopatií a fytoterapií se s ním něco děje, něco ho přírodně ovlivňuje a nemá to nežádoucí účinky.

Zároveň s tím však s pacientem vedete nějaký dialog...

Samozřejmě pracuji jako lékař, tedy probereme spolu s pacientem anamnézu, podíváme se na předchozí vyšetření a terapie a dostaneme se k tomu,

kdy se problém objevil, s čím je svázán, zda s nějakou dlouhodobou stresovou záležitostí či emoční zátěží. Já pak vidím, že ho dejme tomu sice bolí krční páteř, ale musíme ještě něco udělat s psychikou, aby se zbavil strachu a úzkosti a tím také napětí ve svalech. Když psychika toto napětí vyvolá, napjaté svaly vyšlou informaci do mozku, v němž se opět jen zvyšuje napětí, takže vzniká neuróza a bludný kruh, jejíž je třeba rozetnout. Přírodní metody jsou na to dobré. Jsou samozřejmě stavy, které už jednoznačně patří do rukou psychiatra, avšak pro 95 % lidí to neplatí, takže se s tím dá něco dělat.

Jenže psychiatr okamžitě nasadí antidepresiva...

Nejen on, každý, i praktický lékař. Já bych je nezavrhoval, protože mnoha lidem pomohla od trápení. Když se mi nedaří najít homeopatikum, když nezabírá Bachova esence a pacient pořád není dobrý a sám líčí, že má deprese, tak antidepresiva nasadím také, výjimečně, ale dám je. Není zde problém, pacient je sledován, a kdyby se zhoršil, zajde na psychiatrii, kde dostane přípravek, který mu bude sedět. Zvláště to platí v případech dlouhodobé deprese, trvající měsíce až léta. Navíc se depresivní epizody až v 80 % vracejí, takže zvítězil-li jsem dnes, není nikde psáno, že tomu tak bude i zítra.

Vyjáždil jste skepsi vůči psychologům, vy s nimi nespoupracujete?

Lidé si je najdou sami nebo je k nim odešlou psychiatrii či praktičtí lékaři. Jenže u Bachovy květové terapie či homeopatie dojde k ovlivnění člověka a jeho psychiky, aniž by on sám chtěl, je to mimovolní. U spousty věcí platí, že chci-li je ovlivnit vlastní vůlí, tak to nejde. Chci-li nemít strach, nemít úzkost či deprese, tak to nejde, musí se na to jít jinak, oklikou, nějakými metodami, nakonec i léky.

Další věcí navracející lidem zdraví jsou režimová opatření. Nalikolik se vám daří „zadřít je lidem pod kůži“?

Testuji intolerance potravin a zjistil jsem, že v současnosti nejvýznamnější je rychle narůstající intolerance lepku, kdy nemine týden, abych někoho takového neměl nebo nově neobjevil v ordinaci. Objevuje se také laktózová intolerance nebo nedostatek laktázy, která mléčný cukr štěpí. Laktóza je všude možně, v potravinách, v lécích, lepek však dnes jednoznačně dominuje. Důvodem je, že pšenice prošla v posledních dekadách tolika genetickými úpravami, že už bychom o pšenici vlastně neměli mluvit, spíše o obilí XY. Je v něm mnohem více dusíkatých látek, protože čím více jich mouka má, tím lepší má potravinářské vlastnosti. Když doporučení vyhnout se lepku sladím s postupy, jimiž se snažím zlepšit psychický stav pacientů, není pro ně takový problém, aby díky zvýšenému optimismu, který jde se zlepšením ruku v ruce, na bezlepkovou dietu přešli. A zase, protože z ní má drtivá většina lidí citelný profit, o to snáze a ochotněji ji dodržují.

Další režimovou záležitostí je pohyb...

Zde platí tatáž souvislost. U lidí trpících únavou až mírnými nebo středními depresemi se snažím zaintegrovat do jejich života vytrvalostní sport: kolo, běhky, plavání, nejjednodušší je běhání, tak třikrát čtyřikrát týdně a vytrvalostně, protože jediné tak se tvoří serotonin a vnitřní opioidy. Ty se při adrenalinových sportech, jako je fotbal nebo nějaké lezení a skákání, netvoří. Posune-li se tak u pacientů hladina serotoninu výše, únava ustupuje, pokud ovšem není spjatá s onemocněními, jako je diabetes, hypotyreóza, nádor, taková se žádným běháním nezlepší. Únavu po boreliových, chlamydiových, mykoplazmatových a parazitálních infekcích, může tato námaha pomoci odbourat také. Podmínkou

je, že se příčina odstraní, stejně je tomu u psychosomatické únavy.

Co kouření a obezita, lze tyto lidi také nějak „nakopnout“?

Občas ke mně lidé, co chtějí s kouřením přestat, zavítají. Jenže jde o jednu z nejtvrdějších závislostí, a tak je většinou průběh takový, že absolvují několik akupunktur a pak už nepřijdou. Ani s „baculkami“, jež chtějí zhubnout, mnoho nenadělám. Existuje sice milion metod na hubnutí, základ je však zákon o zachování hmoty a energie, jemuž se ještě nikdo nevykmanul: chci-li zhubnout, musím snížit příjem a zvýšit výdej. Dělená strava, dieta Kořínkové, tuková dieta, nic takového při nedodržování onoho zákona nepomáhá. Nejvíce energie, již my moderní lidé přijímáme, je v polysacharidech, které najdeme ve všem, co je z mouky, v bramborách, rýži, kukuřici, hodně plané energie představuje alkohol a cukr. Ten nám v podobě sacharózy od přírody dán nebyl, naučili jsme se jej dělat, což je důvod, proč se tloustne. Všechno je v hlavě.

Efekt placeba je dle dr. Fildána cenný zdravotnický prostředek.

Pane doktore, zabýváte se také poruchami chování dětí. Jak je řešíte?

Hlavně Bachovou květovou terapií, která je u těchto indikací výborná; mám na mysli poruchy autistického spektra, Aspergerův syndrom, ale také když děti začínají pozdě mluvit nebo se špatně socializují ve školce nebo škole. Když dítě nemá vážné organické poškození, fungují Bachovy esence až zázračně, velmi rychle, kdy dítě například najednou začne mluvit. Těmto dětem se věnuje především manželka, já mám v ordinaci pár sestav esencí pro dětské neurózy. Když dítě, nejčastěji kvůli škole nebo už ve školce, pobolívá hlavička nebo břicho, většinou se snažíme vypátrat, kdy je bolí a kdy ne. Velmi často je to tak, že bolest nastupuje, když se jde do školy a potom během školního roku; jakmile však nastanou prázdniny, bolest mizí a po nástupu do školy se znovu objevuje. U takových případů nemusím nic neurologicky vyšetřovat, musím jen děcku pomoci od strachu. Časté jsou případy, kdy dítě chce dosáhnout dobrých výsledků, jenže pak se musí opravdu hodně snažit, což je právě problém. Dětské neurózy vznikají také při nutnosti překonávat sebe samého. Nemluví zde o zázemí v rodině, které může být pro dítě také pořádným stresorem. S pomocí

Bachovy květové terapie se dost dobře řeší i dětská epilepsie. Máme několik případů, kdy se u dětí, jež na ní byly, mohla vysadit antiepileptika a všechna neurologická vyšetření pak dobře dopadla. Samozřejmě s těžším autistou už nic neuděláme, nanejvýš ho někam posuneme. Nedávno jsme dostali dopis od maminky, jak se její chlapec zlepšil, že si sám začal hrát, komunikovat, zajímat se, což je u těchto diagnóz, které zcela převracejí život celé rodiny, velká výhra.

Řekl jste „hlavně Bachovou květovou terapií“. Co dalšího u zmíněných indikací používáte?

Přípravek Guna-Awareness a užitečná je u těchto diagnóz bezlepková dieta. Přicházejí ke mně také děti s nežádoucími účinky po očkováních.

Jak se taková souvislost projeví?

Dojde třeba k úplné změně chování či vzniku neurologických potíží. Mohu vše i změřit, ale pro klasickou medicínu je souvislost mezi vakcinací a nežádoucími účinky neprůkazná. Rodiče těchto dětí pak vyhledávají všechny možné nekonvenční metody a zkušenosti si vyměňují na internetu a na sociálních sítích, z nichž zjistíte, že takových případů jsou stovky. Vakcinace sice lidstvu jako celku ohromně pomohla, ale nemůžeme bagatelizovat její nežádoucí účinky. Nyní jsem měl v ordinaci ročního kojence, chlapce sice předčasně narozeného s nutnou podporou ventilace, avšak jen s nevýznamnou vrozenou vadou páteře, která mu byla jednoduchou operací odstraněna. Ze všeho se dostal a v podstatě se normálně vyvíjel. V říjnu 2016 dostal nějakou nemoc, na niž bral antibiotika, a za týden po skončení ATB kúry začal chodit na očkování na pneumokoky (z obavy, že měl po narození přechodně plicní nedostatečnost). Probíhalo to tak, že kluk byl rozočkován, po druhé dávce mu začala najednou padat hlava, vyvracel oči nahoru a přicházel do krátkých stavů bezvědomí. Předtím se jevil jako normální zdravý kluk přiměřeně svému věku. Byla diagnostikována epilepsie, ač předtím neměl vůbec žádné příznaky. Navíc se celý změnil: zastavil se ve vývoji, přestal komunikovat, přestal si hrát, začal být ukřoupaný, zapomněl vše, co uměl. Mamince pak při chřipkové epidemii řekli, že má chlapce nechat naočkovat. Já jsem jí doporučil, aby už na vakcinaci nechodila. U takových případů většinou podáváme Bachovy esence a detoxikaci.

Čím detoxikujete a s jakými dalšími biogenními přípravky pracujete?

Detoxikuji pomocí Guna-Matrix, Guna-Lympho a Guna-Bowel. Používám také Guna-Flam pro ovlivnění zánětu, u pacientů s parézami ještě Guna-NT3, neurotrofiny, nebo Guna-Fem, který je užitečný na regulaci hormonů. Podávám také infuzní vysokodávkovaný vitamin C pro pre-

venci a zlepšení imunity nebo jako podporu při chemoterapiích. Používal jsem jej už před více než patnácti lety, kdy jsem si jej nechával připravovat v infuzní výrobě v Chomutově, která už dnes neexistuje. O této možnosti se už dnes mezi lidmi ví a sami na aplikace chodí. Nejvíce si ji pochvalují v průběhu chřipkové sezóny, pacienti na chemoterapii referují, že ji pak zvládají bez větších komplikací.

V létě pojedete do Mexika na akupunkturní kongres, co bude náplní vaší prezentace?

Půjde o spojení akupunktury s podáváním kolagenových injekcí, což už jsem prezentoval před časem na semináři v Praze. Základní message je, že kolagen zlepšuje celkový efekt terapie o 10 až 30 %. Indikace jsou bolesti páteře, kloubů, syndrom karpálního tunelu a některé neurologické záležitosti. Zkoušel jsem kolagen také u neuralgii trigeminu, tam však efekt takový nebyl. Zde totiž záleží, co je to za bolest, zda vůbec jde o neuralgii trigeminu a důležitá je i příčina vzniku. Mám několik pacientů, u nichž se tento problém objevil až po mnoha stomatologických zákrocích, kdy už návrat k původnímu stavu není možný. Pak nezbyvá než zkusit, zda jim akupunktura dohromady s MD injekcemi pomůže, když jistota je, že jim neublíží. Kdybych to měl říci obecně, tak pacienti milují injekce a milují infuze.

Čím si to vysvětlujete?

Vnímají je jako vrchol terapie: „Mě bolela záda tak, že jsem dostal kapačku.“ Už to zkrátka byl takový problém, že potřebuji zvýšenou péči a pozornost. Když někomu řeknete, že má přijít 10krát na injekci vitaminu B12 do zadnice, tak přijde určitě; když mu řeknete, že má 10krát přijít na cvičení, vsadím se, že určitě 10krát nepřijde. Podobně je tomu s infuzemi, ty každý poctivě vychodí, pokud samozřejmě nenastane nějaká alergická reakce. Lidé milují takovéto jednoduché invazivní metody, protože v jejich očích představují opravdovou péči. Zrovna tak rádi mají MD injekce.

Takže jim dělá dobře nějaký spektakulární výkon...

To všechno ale k medicíně patří. Pan profesor jde po chodbě a padesát procent pacientů sedících v čekárně se jen tím, že okolo nich prošel, uzdraví...

To je krásné placebo...

Placebo efekt nemůžeme zanedbávat, či dokonce zavrhnout, představuje pětatřicet procent údravy a jde tak o velmi cenný zdravotnický prostředek. Když pacientům dáte jehličku do ucha, injekci, baňku, infuzi, přispěje to k účinkům léčby.

MUDr. Ladislav Fildán (*1955)

Absolvoval lékařská studia na LF UP v Olomouci, promoval v roce 1980. V letech 1980–84 působil na oddělení ARO nemocnice v Novém Jičíně, v období 1984–92 na odděleních ARO a RZP nemocnice v Ivančicích, dva roky jako primář. Externě působil několik let na ARO Vojenské nemocnice Brno. Od roku 1992 provozuje v Brně soukromou ordinaci léčby bolesti a biologické celostní medicíny. Je držitelem oprávnění 2. stupně k akupunkturním výkonům ve všech indikacích. Od roku 2005 zastává funkci předsedy České lékařské akupunkturistické společnosti ČLS JEP. Je ženatý, má dvě děti, aktivně sportuje (triatlon, squash, běžky), k jeho koníčkům patří i hudba.

(info@fildan.cz)